

Pracovní předloha: Integrace

1) Písemná a ústní anketa mezi bývalými obyvateli Vimperka z roku 1984.

Otázka: Jak byste posoudil/a dnešní (1984) začlenění celé Vaší rodiny do společnosti?

	Obzvláště silné v %	Silné v %	Průměrné v %	Slabé v %	Žádné v %
V profesních spolcích	1,3	7,7	3	1	2
V ostatních spolcích	5,6	11,4	30,7	1	5,6
V církvích a nábožeských svazech	2,7	7,7	6,4	0,3	2,4
V městské a obecní správě (oblast politiky)	2	3	3	0,3	3
Celkem	11,6	29,8	43,1	2,6	13

Pramen: Günther Hrabě de Angelis: „Winterberg im Böhmerwald. Sozialstruktur und Volksleben- Tradition und neue Wege“ („Vimperk na Šumavě. Sociální struktura a život lidu – tradice a nové cesty“). Elwert Verlag, Marburg 1990, S. 432.

a) Prostřednictvím kterých zařízení nebo činností se dařilo integrovat Vimperské v Bavorsku?

___ zvláště prostřednictvím spolků a církví, celkem se cítí 83,9% dotázaných být průměrně nebo nadprůměrně zařazení _____

b) Znáš organizace, ve kterých se angažují odsunutí? Nebo spolky, které se starají o oběti odsunu a o jejich historii?

___ Např. „Heimatpflegerin“ sudetských Němců, Sudetoněmecký Landsmannschaft, Muzeum Šumavy, Česko-německý fond budoucnosti, Collegium Carolinum, Collegium Bohemicum, Spolek Adalberta Stiftera, Ackermann Gemeinde, antikomplex, zaniklé obce, Seligergemeinde, _____

2) Rodačka z Českých Budějovic, narozená roku 1940, vypráví koncem devadesátých let:

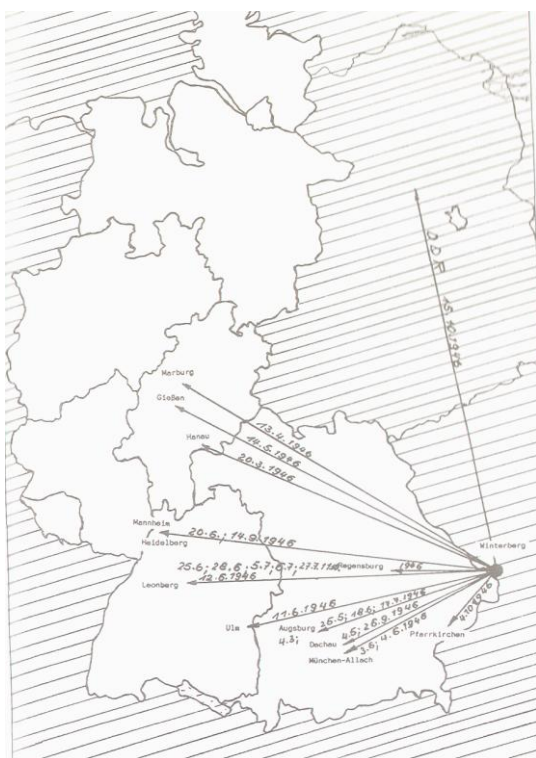
„Můj otec mě příležitostně bral s sebou na setkání sudetoněmeckých rodáků. Mně tenkrát připadala dost děsivá. Ale mnozí členové rodiny a také bratrance a sestřenice v mém věku se jich účastnili také a částečně to dělají dodnes. Připadalo mi hrozné, že se tam nedělo skoro nic kromě naříkání nad utrpením bezprávím, bez jakékoli reflexe, aniž by se někdo ptal na jeho důvody a příčiny. Také mě rozrušilo, když mi moje sestřenice líčila, jak stála před naším domem v Českých Budějovicích, plakala a přitom v ní sílila zlost. Samozřejmě tím nechci říct, že souhlasím s vyhnáním lidí z jejich vlasti, a také lituji, že už nám náš dům nepatří. Ale zároveň se pokouším si uvědomit, proč jsme o něj přišli. Že jsme se nakonec stali obětmi a postiženými, je jedna věc. Já jsem se ale vždycky pokoušela o to, vidět odsun v jeho politických souvislostech

Pramen: Wagnerová, Alena: „waren sie Kinder“, („1945 byli dětmi“) Kiepenheuer & Witsch, Köln 1990.

Diskutujte o reakcích obou žen!

___ možné náměty diskuse: proč se konají setkání rodáků, proč je jedna z žen rozhněvaná a smutná, když stojí před domem v Českých Budějovicích, co asi myslela vypravěčka když se zmiňovala o „politických souvislostech“ odsunu (předchozí nacistická okupace a teror v Čechách a na Moravě, rozšířený souhlas s nacismem a politikou Sudetoněmecké strany K.Henleina, z mezinárodního hlediska bylo tenkrát vysídlení menšin a tvorba etnický jednotných států obvyklým postupem)_____

3) Vimperští se z pohraničního města dostali především do jižního Německa a do Hessenska. Z mapy je možné vyčíst transporty podle Postupimské dohody. Mnozí Vimperští ale uprchli přes hranici už dříve, což bylo ilegální a chtěli v Bavorsku zůstat pouze krátkou dobu a pak se vrátit. Nastěhovat se zpět už ale nemohli.

Vyhánění Němců z okresu Prachatice bylo v říjnu 1946 do značné míry uzavřeno.

___ Hessensko: Marburg, Gießen, Hanau, Badensko-Württembersko: Mannheim, Heidelberg, Leonberg, Ulm, Bavorsko: Augsburg, Dachau, München (Mnichov), Pfarrkirchen, Regensburg (Řezno), Sovjetská okupační zóna (SBZ)_____

Pramen: Günther Hrabě de Angelis: „Winterberg im Böhmerwald. Sozialstruktur und Volksleben- Tradition und neue Wege“ („Vimperk na Šumavě. Sociální struktura a život lidu – tradice a nové cesty“). Elwert Verlag, Marburg 1990, S. 399.